

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**Οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή του μηχανισμού παραπομπής του άρθρου 22 του κανονισμού
συγκεντρώσεων σε ορισμένες κατηγορίες υποθέσεων**

(2021/C 113/01)

1. Σκοπός του παρόντος εγγράφου είναι η παροχή πρακτικών οδηγιών όσον αφορά την προσέγγιση της Επιτροπής σε σχέση με χρήση του μηχανισμού παραπομπής που προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (στο εξής: κανονισμός συγκεντρώσεων) ⁽¹⁾. Στόχος είναι να διευκολυνθεί και να αποσαφηνιστεί η εφαρμογή του μηχανισμού σε ορισμένες κατηγορίες κατάλληλων υποθέσεων.
2. Το παρόν έγγραφο συμπληρώνει, για τις υποθέσεις αυτές, την καθοδήγηση που παρέχει η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων ⁽²⁾, στην οποία περιλαμβάνονται γενικές οδηγίες σχετικά με το γενικό σύστημα παραπομπής υποθέσεων που θεσπίζεται με το άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5, το άρθρο 9, και το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων.
3. Σκοπός του εγγράφου είναι να παράσχει γενική μόνο καθοδήγηση σχετικά με την καταλληλότητα συγκεκριμένων κατηγοριών υποθέσεων για παραπομπή σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων: τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διατηρούν σημαντικό περιθώριο διακριτικής ευχέρειας κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την παραπομπή ή την αποδοχή παραπομπής υποθέσεων, αντίστοιχα ⁽³⁾. Η Επιτροπή μπορεί ανά πάσα στιγμή να αναθεωρήσει τις παρούσες οδηγίες με βάση τις μελλοντικές εξελίξεις. Μπορεί επίσης να αποφασίσει να ενσωματώσει το περιεχόμενο των οδηγιών αυτών στην ανακοίνωση για την παραπομπή υποθέσεων, με βάση την πείρα που θα συσσωρευθεί από την εφαρμογή της αναθεωρημένης προσέγγισης για τις παραπομπές του άρθρου 22.
4. Οι παρούσες οδηγίες ισχύουν, τηρουμένων των αναλογιών, και για τους κανόνες παραπομπής που περιέχονται στη συμφωνία ΕΟΧ ⁽⁴⁾.

1. Εισαγωγή

5. Ο κανονισμός συγκεντρώσεων παρέχει στην Επιτροπή αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάζει τις συγκεντρώσεις με ενωσιακή διάσταση — αρμοδιότητα η οποία οροθετείται με την εφαρμογή συνδυασμένων κατώτατων ορίων του κύκλου εργασιών. Με αυτά τα κατώτατα όρια οροθετούνται οι συναλλαγές των οποίων ο αντίκτυπος στην αγορά θεωρείται ότι υπερβαίνει τα

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων συγκέντρωσης (ΕΕ C 56 της 5.3.2005, σ. 2). Ως εκ τούτου, οι παρούσες οδηγίες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε συνδυασμό με την ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων. Πρόσθετες οδηγίες παρέχει η ένωση ευρωπαϊκών αρχών ανταγωνισμού (ΕCA) στις Αρχές σχετικά με την εφαρμογή, από τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού της ένωσης ΕCA, του άρθρου 4 παράγραφος 5 και του άρθρου 22 του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων (2005).

⁽³⁾ Πρβλ. σημείο 7 της ανακοίνωσης για την παραπομπή υποθέσεων.

⁽⁴⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου 24 της συμφωνίας ΕΟΧ, μία ή περισσότερες χώρες της ΕΖΕΣ μπορούν να συνυποβάλλουν αίτηση παραπομπής που υποβάλλεται από κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων, εάν η συγκεντρωτική επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ ενός ή περισσότερων κρατών μελών και μίας ή περισσότερων χωρών της ΕΖΕΣ και απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στο έδαφος της χώρας ή των χωρών της ΕΖΕΣ που συνυποβάλλουν την αίτηση.

εθνικά σύνορα του εκάστοτε κράτους μέλους και οι οποίες, ως τέτοιες, εξετάζονται κατ' αρχήν καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ ⁽⁹⁾. Ο κανονισμός συγκεντρώσεων περιλαμβάνει διορθωτικό μηχανισμό για την εφαρμογή αυτών των ποσοτικών ορίων δικαιοδοσίας, ο οποίος επιτρέπει, υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, την παραπομπή μεμονωμένων υποθέσεων μεταξύ της Επιτροπής και ενός ή περισσότερων κρατών μελών ⁽⁹⁾. Σκοπός αυτού του συστήματος παραπομπών είναι η υπόθεση να εξετάζεται από την αρχή ή τις αρχές που είναι καταλληλότερη/-ες για τη διεξαγωγή της εκάστοτε έρευνας συγκεντρώσεων, ακόμη και δεν ήταν αρχικά αρμόδια/-ες.

6. Το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων επιτρέπει σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη να ζητούν από την Επιτροπή να εξετάζει, για λογαριασμό τους, κάθε συγκέντρωση που δεν έχει μεν ενωσιακή διάσταση, αλλά επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στο έδαφος του κράτους μέλους ή των κρατών μελών που υποβάλλουν τη σχετική αίτηση. Από το γράμμα, το νομοθετικό ιστορικό, και τον σκοπό του άρθρου 22 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, αλλά και από την πρακτική της Επιτροπής όσον αφορά την επιβολή της νομοθεσίας, συνάγεται σαφώς ότι το άρθρο 22 διέπει όλες τις συγκεντρώσεις ⁽⁷⁾, και όχι μόνο εκείνες που πληρούν τα εκάστοτε κριτήρια δικαιοδοσίας των αιτούντων κρατών μελών ⁽⁸⁾.
7. Ο μηχανισμός που θεσπίζεται με το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων έχει επιτρέψει στην Επιτροπή να εξετάσει σημαντικό αριθμό συναλλαγών σε ένα ευρύ φάσμα οικονομικών τομέων, όπως η βιομηχανία, η μεταποίηση, η φαρμακευτική και η ψηφιακή τεχνολογία. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται και υποθέσεις που τελικά αποτέλεσαν αντικείμενο ενδελχούς έρευνας και/ή υποθέσεις που εγκρίθηκαν μόνο κατόπιν τροποποίησης, μέσω των διορθωτικών μέτρων που προσέφεραν τα μέρη ⁽⁹⁾.
8. Με τη σταδιακή εφαρμογή εθνικών καθεστώτων ελέγχου των συγκεντρώσεων σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, ασκώντας τη διακριτική ευχέρεια που της παρέχει ο κανονισμός συγκεντρώσεων ⁽¹⁰⁾, ανέπτυξε μια πρακτική με την οποία αποθάρρυνε την υποβολή αιτήσεων παραπομπής δυνάμει του άρθρου 22 από κράτη μέλη που δεν είχαν αρχικώς δικαιοδοσία επί της υπό εξέταση συναλλαγής. Βασικό έρεισμα της πρακτικής αυτής ήταν το εμπειρικό δεδομένο ότι, γενικά, οι εν λόγω συναλλαγές ήταν απίθανο να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην εσωτερική αγορά.
9. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια, λόγω των εξελίξεων στην αγορά, έχουν σταδιακά αυξηθεί οι συγκεντρώσεις στις οποίες συμμετέχουν επιχειρήσεις που διαδραματίζουν ή ενδέχεται εξελισσόμενες να διαδραματίσουν σημαντικό ανταγωνιστικό ρόλο στην υπό εξέταση αγορά (ή αγορές), παρότι ο κύκλος εργασιών τους είναι μικρός ή μηδενικός κατά τον χρόνο της συγκέντρωσης. Οι εξελίξεις αυτές φαίνεται ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικές στην ψηφιακή οικονομία, όπου συχνά οι υπηρεσίες ξεκινούν με στόχο τη δημιουργία μιας σημαντικής βάσης χρηστών και/ή καταλόγων δεδομένων με εμπορική αξία, και κατόπιν επιδιώκουν την άντληση οικονομικού οφέλους από την επιχειρηματική δραστηριότητα. Ομοίως, σε τομείς όπως τα φαρμακευτικά προϊόντα, αλλά και σε άλλους τομείς στους οποίους η καινοτομία αποτελεί σημαντική παράμετρο ανταγωνισμού, έχουν πραγματοποιηθεί συναλλαγές με συμμετοχή καινοτόμων εταιρειών οι οποίες δραστηριοποιούνται στην έρευνα και ανάπτυξη και έχουν έντονο ανταγωνιστικό δυναμικό, παρόλο που οι εν λόγω εταιρείες δεν έχουν ακόμη οριστικοποιήσει, πόσο μάλλον εκμεταλλευτεί εμπορικά, τα αποτελέσματα των καινοτόμων τους δραστηριοτήτων. Παρόμοιο σκεπτικό ισχύει και για τις εταιρείες που έχουν πρόσβαση ή αντίκτυπο σε περιουσιακά στοιχεία με ανταγωνιστική αξία, όπως οι πρώτες ύλες, τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τα δεδομένα ή οι υποδομές.
10. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξέτασε την αποτελεσματικότητα των κατώτατων ορίων κύκλου εργασιών για τον προσδιορισμό της δικαιοδοσίας, όπως προβλέπονται στον κανονισμό συγκεντρώσεων της ΕΕ, στην αξιολόγησή της όσον αφορά τις διαδικαστικές και δικαιδοτικές πτυχές του ελέγχου των συγκεντρώσεων της ΕΕ ⁽¹¹⁾. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι —μολονότι τα εν λόγω κατώτατα όρια, όπως συμπληρώνονται από τους μηχανισμούς παραπομπής που προβλέπονται στον κανονισμό συγκεντρώσεων, υπήρξαν σε γενικές γραμμές αποτελεσματικά στον εντοπισμό των συναλλαγών που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά της ΕΕ— ορισμένες διασυννοριακές συναλλαγές που ενδεχομένως θα μπορούσαν επίσης να έχουν τέτοιο αντίκτυπο δεν υποβλήθηκαν σε εξέταση ούτε από την Επιτροπή, ούτε από τα κράτη μέλη. Σε αυτές συγκαταλέγονται ιδίως συναλλαγές στον ψηφιακό και στον φαρμακευτικό τομέα.

⁽⁹⁾ Πρβλ. άρθρο 1 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Οι συγκεντρώσεις με ενωσιακή διάσταση, δηλαδή εκείνες που υπερβαίνουν αυτά τα κατώτατα όρια κύκλου εργασιών, εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής. Οι συγκεντρώσεις που δεν υπερβαίνουν τα όρια αυτά εμπίπτουν ενδεχομένως στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, ανάλογα με τους κανόνες δικαιοδοσίας των οικείων εθνικών καθεστώτων.

⁽⁹⁾ Πρβλ. άρθρο 4 παράγραφοι 4 και 5, άρθρο 9, και άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽⁷⁾ Όπως ορίζεται στο άρθρο 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽⁸⁾ Το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων εφαρμόζεται επίσης όταν το αιτούν κράτος μέλος δεν έχει θεσπίσει ειδικό εθνικό καθεστώς ελέγχου των συγκεντρώσεων.

⁽⁹⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και β) και τα άρθρα 6 παράγραφος 2 και 8 παράγραφος 2 του κανονισμού συγκεντρώσεων, αντίστοιχα.

⁽¹⁰⁾ Πρβλ. άρθρο 22 παράγραφος 3 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Επίσης, πρβλ. σημείο 7 της ανακοίνωσης για την παραπομπή υποθέσεων.

⁽¹¹⁾ Βλ. έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2021.

11. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η επανεκτίμηση της εφαρμογής του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων μπορεί να συμβάλει στην αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή προτιμάται, σε ορισμένες περιστάσεις, να ενθαρρύνει και να αποδέχεται τις παραπομπές σε περιπτώσεις όπου το αιτούν κράτος μέλος δεν έχει καταρχήν δικαιοδοσία για την υπόθεση (αλλά πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 22). Αυτή η αλλαγή προσέγγισης θα επιτρέπει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή να διασφαλίσουν ότι η Επιτροπή ⁽¹²⁾ εξετάζει πρόσθετες συναλλαγές που χρήζουν επανεξέτασης βάσει του κανονισμού συγκεντρώσεων, χωρίς να επιβάλλει υποχρέωση κοινοποίησης για συναλλαγές που δεν δικαιολογούν την εν λόγω επανεξέταση. Η αλλαγή αυτή στην τρέχουσα πρακτική δεν απαιτεί τροποποίηση των σχετικών διατάξεων του κανονισμού συγκεντρώσεων.
12. Οι παρούσες οδηγίες παρέχουν ενδείξεις σχετικά με τις κατηγορίες υποθέσεων που ενδέχεται να είναι κατάλληλες για παραπομπή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η συναλλαγή δεν είναι κοινοποιήσιμη σύμφωνα με τη νομοθεσία του/των αιτούντος/-ων κράτους μέλους/κρατών μελών, και, ως εκ τούτου, σχετικά με τα κριτήρια που μπορεί να λαμβάνει υπόψη η Επιτροπή σε τέτοιες περιπτώσεις όταν ενθαρρύνει ή αποδέχεται την εν λόγω παραπομπή. Παρέχει επίσης καθοδήγηση σχετικά με ορισμένες διαδικαστικές πτυχές. Ως εκ τούτου, οι οδηγίες αποσκοπούν στην αύξηση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά την ευρύτερη εφαρμογή του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων.
- 2. Κατευθυντήριες οδηγίες για την παραπομπή υποθέσεων που δεν είναι κοινοποιήσιμες βάσει της νομοθεσίας του αιτούντος ή των αιτούντων κρατών μελών**
- 2.1. *Νομικές απαιτήσεις*
13. Το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων ορίζει ότι, για να υποβληθεί παραπομπή από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη στην Επιτροπή, πρέπει να πληρούνται δύο νομικές προϋποθέσεις. Η συγκέντρωση πρέπει:
- i) να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών και
 - ii) να απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στο έδαφος του κράτους μέλους ή των κρατών μελών που υποβάλλουν τη σχετική αίτηση.
14. Όσον αφορά το πρώτο κριτήριο, η ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων εξηγεί ότι μια συγκέντρωση πληροί την απαίτηση εάν είναι ικανή να επηρεάσει αισθητά τον τρόπο διεξαγωγής του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών ⁽¹³⁾. Η έννοια του «εμπορίου» καλύπτει όλες τις διασυνοριακές οικονομικές δραστηριότητες και περιλαμβάνει περιπτώσεις στις οποίες η συναλλαγή επηρεάζει την ανταγωνιστική δομή της αγοράς. Ειδικότερα, η Επιτροπή θα αξιολογεί κατά πόσον η συναλλαγή μπορεί να επηρεάσει, άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, τον τρόπο διεξαγωγής του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών. Στους συγκεκριμένους παράγοντες που θα μπορούσαν να συνεκτιμηθούν σχετικά μπορεί να περιλαμβάνονται η γεωγραφική θέση των (δυνητικών) πελατών, η διαθεσιμότητα και προσφορά των υπό εξέταση προϊόντων ή υπηρεσιών, η συλλογή δεδομένων σε διάφορα κράτη μέλη ή η ανάπτυξη και υλοποίηση έργων έρευνας και ανάπτυξης (E&A) των οποίων τα αποτελέσματα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, εάν είναι επιτυχή, ενδέχεται να διατεθούν στο εμπόριο σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη.
15. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο, η ανακοίνωση για την παραπομπή υποθέσεων αναφέρει ότι το αιτούν κράτος μέλος υποχρεούται, κατ' ουσίαν, να αποδείξει ότι, βάσει προκαταρκτικής ανάλυσης, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος η συναλλαγή να έχει σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και, ως εκ τούτου, χρήζει ενδεδειγμένης εξέτασης. Η εν λόγω προκαταρκτική ανάλυση μπορεί να βασίζεται σε εκ πρώτης όψεως αποδεικτικά στοιχεία για πιθανή σημαντική δυσμενή επίπτωση στον ανταγωνισμό, αλλά δεν προδικάζει το αποτέλεσμα πλήρους έρευνας ⁽¹⁴⁾. Οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τις οριζόντιες ⁽¹⁵⁾ και τις μη οριζόντιες συγκεντρώσεις ⁽¹⁶⁾ περιέχουν οδηγίες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή αξιολογεί τις συγκεντρώσεις όταν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις είναι πραγματικοί ή δυνητικοί ανταγωνιστές στην ίδια σχετική αγορά και όταν οι συμμετέχουσες επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται σε διαφορετικές σχετικές αγορές, αντίστοιχα. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των υποθέσεων που καλύπτονται από τις παρούσες οδηγίες, οι

⁽¹²⁾ Όπως εξηγείται στην ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων (βλ. υποσημείωση 45), η Επιτροπή εξετάζει τη συγκέντρωση κατόπιν αιτήματος και εξ ονόματος των αιτούντων κρατών μελών. Ως εκ τούτου, το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων θα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτεί από την Επιτροπή να εξετάζει τον αντίκτυπο της συγκέντρωσης στο έδαφος των εν λόγω κρατών μελών. Η Επιτροπή δεν θα εξετάζει τις επιπτώσεις της συγκέντρωσης στο έδαφος των κρατών μελών που δεν έχουν προσυπογράψει την αίτηση, εκτός εάν η εξέταση αυτή είναι αναγκαία για την εκτίμηση των επιπτώσεων της συγκέντρωσης στο έδαφος των αιτούντων κρατών μελών (για παράδειγμα, όταν η γεωγραφική αγορά εκτείνεται πέραν του εδάφους/ή των εδαφών του αιτούντος κράτους μέλους ή των αιτούντων κρατών μελών).

⁽¹³⁾ Ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημείο 43.

⁽¹⁴⁾ Βλ. σημείο 44.

⁽¹⁵⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ C 31 της 5.2.2004, σ. 5) (στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις).

⁽¹⁶⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση των μη οριζόντιων συγκεντρώσεων σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ C 265 της 18.10.2008, σ. 6).

σχετικές εκτιμήσεις για τη λήψη απόφασης σχετικά με το κατά πόσον η συναλλαγή απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό μπορεί να περιλαμβάνουν τη δημιουργία ή την ενίσχυση δεσπόζουσας θέσης μιας από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις· τον αποκλεισμό σημαντικής ανταγωνιστικής δύναμης, συμπεριλαμβανομένου του αποκλεισμού πρόσφατου ή μελλοντικού νεοεισερχόμενου ή τη συγκέντρωση μεταξύ δύο σημαντικών φορέων καινοτομίας· τη μείωση της ικανότητας και/ή των κινήτρων των ανταγωνιστών να ανταγωνίζονται, μεταξύ άλλων καθιστώντας δυσκολότερη την είσοδο ή την επέκτασή τους ή εμποδίζοντας την πρόσβασή τους σε προμήθειες ή αγορές· ή την ικανότητα και τα κίνητρα για μόχλευση ισχυρής θέσης στην αγορά από τη μία αγορά στην άλλη μέσω της δέσμευσης ή της ομαδοποίησης ή άλλων πρακτικών αποκλεισμού.

16. Κατά την εξέταση και των δύο κριτηρίων, η Επιτροπή θα λάβει ιδιαίτερα υπόψη τον προορατικό χαρακτήρα της αξιολόγησης του ελέγχου των συγκεντρώσεων.
17. Η εφαρμογή των δύο αυτών κριτηρίων διασφαλίζει ότι η συναλλαγή έχει επαρκή σχέση με την ΕΕ και το αιτούν κράτος μέλος ή τα αιτούντα κράτη μέλη.

2.2. Άλλοι παράγοντες που μπορεί να εξεταστούν

18. Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση για την παραπομπή υποθέσεων, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, όταν εξετάζουν εάν θα ασκήσουν ή όχι τη διακριτική τους ευχέρεια να υποβάλουν ή να ικανοποιήσουν αίτηση παραπομπής, θα πρέπει πρωτίστως να λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη διασφάλισης αποτελεσματικής προστασίας του ανταγωνισμού σε όλες τις αγορές που επηρεάζονται από τη συναλλαγή ⁽¹⁷⁾.
19. Εκτός από τις αρχές που ορίζονται στην ανακοίνωση για την παραπομπή υποθέσεων ⁽¹⁸⁾, οι κατηγορίες υποθέσεων που θα είναι κανονικά κατάλληλες για παραπομπή σύμφωνα με το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων, όταν η συγκέντρωση δεν είναι κοινοποιήσιμη στο αιτούν κράτος μέλος ή στα αιτούντα κράτη μέλη, συνίστανται σε συναλλαγές στις οποίες ο κύκλος εργασιών τουλάχιστον μίας από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις δεν αντικατοπτρίζει το πραγματικό ή μελλοντικό ανταγωνιστικό δυναμικό της. Για παράδειγμα, περιλαμβάνονται υποθέσεις στις οποίες η επιχείρηση: 1) είναι νεοφυής ή νεοεισερχόμενη επιχείρηση με σημαντικό ανταγωνιστικό δυναμικό που δεν έχει ακόμη αναπτύξει ή εφαρμόσει επιχειρηματικό μοντέλο που να παράγει σημαντικά έσοδα (ή βρίσκεται ακόμη στην αρχική φάση εφαρμογής τέτοιου επιχειρηματικού μοντέλου)· 2) είναι σημαντικός φορέας καινοτομίας ή διεξάγει δυνητικά σημαντική έρευνα· 3) είναι πραγματική ή δυνητική σημαντική ανταγωνιστική δύναμη ⁽¹⁹⁾· 4) έχει πρόσβαση σε ανταγωνιστικά σημαντικά περιουσιακά στοιχεία (όπως, για παράδειγμα, πρώτες ύλες, υποδομές, δεδομένα ή δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας)· και/ή 5) παρέχει προϊόντα ή υπηρεσίες που αποτελούν βασικές εισροές/συνιστώσες για άλλους κλάδους. Στην αξιολόγησή της, η Επιτροπή μπορεί επίσης να λάβει υπόψη κατά πόσον η αξία του ανταλλάγματος που έλαβε ο πωλητής είναι ιδιαίτερα υψηλή σε σύγκριση με τον τρέχοντα κύκλο εργασιών του στόχου.
20. Ο ανωτέρω κατάλογος παρατίθεται καθαρά ενδεικτικά. Δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένο οικονομικό τομέα ή τομείς και δεν μπορεί να θεωρηθεί κατά κανέναν τρόπο εξαντλητικός.
21. Ενώ η παραπομπή υπόκειται στις προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 22, το γεγονός ότι μια συναλλαγή έχει ήδη περατωθεί δεν εμποδίζει ένα κράτος μέλος να ζητήσει παραπομπή ⁽²⁰⁾. Ωστόσο, ο χρόνος που έχει παρέλθει από την περάτωση αποτελεί παράγοντα που μπορεί να λάβει υπόψη η Επιτροπή κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας για την αποδοχή ή την απόρριψη αίτησης παραπομπής. Μολονότι οι αξιολογήσεις διενεργούνται κατά περίπτωση, η Επιτροπή γενικά δεν θεωρεί σκόπιμη την παραπομπή όταν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών από την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης. Στην περίπτωση που η πραγματοποίηση της συγκέντρωσης δεν δημοσιοποιήθηκε, η έναρξη της εν λόγω περιόδου των έξι μηνών υπολογίζεται από τη στιγμή της δημοσιοποίησης στην ΕΕ των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη συγκέντρωση. Ωστόσο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί επίσης να ενδείκνυται η μεταγενέστερη παραπομπή, με βάση, για παράδειγμα, το μέγεθος των πιθανών προβλημάτων ανταγωνισμού και των πιθανών αρνητικών επιπτώσεων στους καταναλωτές.
22. Τέλος, η περίπτωση κατά την οποία η συναλλαγή έχει ήδη κοινοποιηθεί σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη τα οποία δεν ζήτησαν παραπομπή ή δεν συμμετείχαν σε μια τέτοια αίτηση παραπομπής, μπορεί να αποτελέσει παράγοντα κατά της αποδοχής της παραπομπής. Ωστόσο, η Επιτροπή θα λάβει την απόφασή της με βάση όλες τις σχετικές περιστάσεις, συμπεριλαμβανομένων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο ανωτέρω, της έκτασης της πιθανής ζημίας, καθώς και του γεωγραφικού εύρους των σχετικών αγορών.

⁽¹⁷⁾ Ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημείο 8.

⁽¹⁸⁾ Βλ. σημείο 45.

⁽¹⁹⁾ Κατά την έννοια των παραγράφων 37 και 38 των κατευθυντήριων γραμμών για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις.

⁽²⁰⁾ Ο κανονισμός συγκεντρώσεων αναγνωρίζει τη δυνατότητα αυτή στο άρθρο 22 παράγραφος 4.

3. Διαδικαστικές πτυχές

23. Η Επιτροπή θα συνεργαστεί στενά με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για τον εντοπισμό συγκεντρώσεων οι οποίες θα μπορούσαν να είναι υποψήφιες για παραπομπή δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων, αλλά δεν πληρούν τα συναφή κριτήρια δικαιοδοσίας των αντίστοιχων εθνικών νομοθεσιών. Για τον σκοπό αυτόν μπορεί να ανταλλάσσει πληροφορίες με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού⁽²¹⁾. Στις εν λόγω ανταλλαγές, οι εμπιστευτικές πληροφορίες θα προστατεύονται σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία⁽²²⁾.
24. Τα μέρη της συγκέντρωσης μπορούν οικειοθελώς να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις σκοπούμενες συναλλαγές τους. Κατά περίπτωση, η Επιτροπή μπορεί, στις περιπτώσεις αυτές, να τους δώσει μια πρώτη ένδειξη ότι δεν θεωρεί τη συγκέντρωσή τους κατάλληλη για παραπομπή δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων, εάν έχουν υποβληθεί επαρκείς πληροφορίες για τη διενέργεια της εν λόγω προκαταρκτικής αξιολόγησης.
25. Τρίτα μέρη μπορούν να έρθουν σε επαφή με την Επιτροπή ή τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και να τις ενημερώσουν σχετικά με συγκέντρωση η οποία, κατά τη γνώμη τους, θα μπορούσε να είναι υποψήφια για παραπομπή δυνάμει του άρθρου 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων. Για να δοθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να αξιολογήσουν κατά πόσον η συναλλαγή μπορεί να είναι υποψήφια για παραπομπή, κατά την εν λόγω επαφή θα πρέπει να παρέχονται επαρκείς πληροφορίες ώστε να διενεργηθεί προκαταρκτική αξιολόγηση σχετικά με το αν πληρούνται τα κριτήρια παραπομπής, στον βαθμό που το τρίτο μέρος διαθέτει τις πληροφορίες αυτές. Το άρθρο 22 του κανονισμού συγκεντρώσεων δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή στην Επιτροπή να λάβουν μέτρα αφότου ήρθε σε επαφή μαζί τους τρίτο μέρος.
26. Σε περίπτωση που η Επιτροπή λάβει γνώση συγκέντρωσης η οποία, κατά τη γνώμη της, πληροί τα σχετικά κριτήρια παραπομπής, μπορεί να ενημερώσει το ή τα δυνητικά ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και να καλέσει το εν λόγω κράτος μέλος ή τα εν λόγω κράτη μέλη να υποβάλουν αίτηση παραπομπής⁽²³⁾. Εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους να αποφασίσουν εάν επιθυμούν να υποβάλουν την αίτηση.
27. Σε περίπτωση εξέτασης αίτησης παραπομπής, η Επιτροπή ενημερώνει τα μέρη της συναλλαγής το συντομότερο δυνατόν⁽²⁴⁾. Αν και η ενημέρωση σχετικά με την εν λόγω εξέταση δεν υποχρεώνει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να προβούν σε οποιαδήποτε ενέργεια σε σχέση με την υλοποίηση της συναλλαγής ή να απέχουν από παρόμοια ενέργεια⁽²⁵⁾, μπορούν να αποφασίσουν να λάβουν τα μέτρα που θεωρούν κατάλληλα, όπως η καθυστέρηση της υλοποίησης της συναλλαγής έως ότου ληφθεί απόφαση σχετικά με ενδεχόμενη υποβολή αίτησης παραπομπής.
28. Εάν δεν απαιτείται κοινοποίηση, η αίτηση παραπομπής πρέπει να υποβληθεί το αργότερο εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η συγκέντρωση γνωστοποιήθηκε με άλλο τρόπο στο οικείο κράτος μέλος⁽²⁶⁾. Η έννοια της «γνωστοποίησης» θα πρέπει να ερμηνευτεί ως συνεπαγόμενη την παροχή επαρκών πληροφοριών ώστε να διενεργηθεί προκαταρκτική αξιολόγηση για την ύπαρξη των σχετικών κριτηρίων για την αξιολόγηση της παραπομπής⁽²⁷⁾.
29. Μόλις υποβληθεί αίτηση παραπομπής, η Επιτροπή ενημερώνει αμελλητί τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Στην αρχική αίτηση μπορούν να συμμετάσχουν και άλλα κράτη μέλη εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ενημέρωσή τους από την Επιτροπή σχετικά με την αρχική αίτηση⁽²⁸⁾. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να αλληλοενημερώνονται και να ενημερώνουν την Επιτροπή το συντομότερο δυνατόν σχετικά με την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν ή όχι στην αίτηση παραπομπής⁽²⁹⁾.

⁽²¹⁾ Ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημεία 53 και επόμενα. Βλέπε επίσης αρχές της ένωσης ευρωπαϊκών αρχών ανταγωνισμού (ECA), παράγραφοι 3, 20, 23 και 26–9.

⁽²²⁾ Ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημεία 57 και 58. Βλέπε επίσης αρχές της ECA, παράγραφος 34.

⁽²³⁾ Άρθρο 22, παράγραφος 5, του κανονισμού συγκεντρώσεων. Βλέπε επίσης αρχές της ECA, παράγραφος 22.

⁽²⁴⁾ Σύμφωνα με τις αρχές της ECA, στην περίπτωση της εξέτασης κοινού αιτήματος παραπομπής, οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού θα πρέπει να ενημερώνουν τα μέρη της συναλλαγής το συντομότερο δυνατόν (βλ. παράγραφο 25).

⁽²⁵⁾ Η υποχρέωση αναστολής που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού συγκεντρώσεων ισχύει μόνο από την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή ενημερώνει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ότι έχει υποβληθεί αίτηση, εφόσον η συγκέντρωση δεν έχει πραγματοποιηθεί την ημερομηνία αυτή. Βλέπε άρθρο 22 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽²⁶⁾ Άρθρο 22 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού συγκεντρώσεων. Βλέπε επίσης την ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημείο 50.

⁽²⁷⁾ Πρβλ. ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, υποσημείωση 43. Βλέπε επίσης αρχές της ECA, παράγραφος 31.

⁽²⁸⁾ Άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού συγκεντρώσεων. Βλέπε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την παραπομπή υποθέσεων, σημείο 50 και αρχές της ECA, παράγραφος 24.

⁽²⁹⁾ Αρχές της ECA, παράγραφος 24.

30. Το αργότερο 10 εργάσιμες ημέρες μετά τη λήξη της προθεσμίας των 15 εργάσιμων ημερών που διαθέτουν τα κράτη μέλη για να συμμετάσχουν στην αίτηση παραπομπής, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να εξετάσει τη συγκέντρωση εάν θεωρεί ότι επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και απειλεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό στο έδαφος του κράτους μέλους ή των κρατών μελών που υποβάλλουν την αίτηση. Εάν η Επιτροπή δεν λάβει απόφαση εντός της προθεσμίας αυτής, θα θεωρηθεί ότι αποφάσισε να εξετάσει τη συγκέντρωση σύμφωνα με την αίτηση ⁽³⁰⁾.
31. Η υποχρέωση αναστολής που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού συγκεντρώσεων εφαρμόζεται στον βαθμό που η συγκέντρωση δεν έχει πραγματοποιηθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή ενημερώνει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ότι έχει υποβληθεί αίτηση παραπομπής ⁽³¹⁾. Η υποχρέωση αναστολής παύει να υφίσταται αν η Επιτροπή αποφασίσει στη συνέχεια να μην εξετάσει τη συγκέντρωση.
-

⁽³⁰⁾ Άρθρο 22 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο του κανονισμού συγκεντρώσεων.

⁽³¹⁾ Άρθρο 22 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο του κανονισμού συγκεντρώσεων.